

HÃY CƯỜI THẬT TƯƠI NẾU NGÀY MAI KHÔNG CÒN NỮA KIỀU MỸ DUYÊN

Hạnh phúc thay cho những người nào ra đi với nụ cười thật tươi. Hãy cười thật tươi, thật vui nếu ngày mai mình không thức dậy nữa. Thanh thản ra đi, vui vẻ ra đi. Hạnh phúc khi ra đi nhẹ nhàng, bình yên, không đau đớn. Hạnh phúc cho người nào chuẩn bị cho chuyến đi của mình một cách giản dị, đỡ tốn kém, không làm phiền người khác. Hãy dặn người trong gia đình hay người thân mua một hộp giấy carton, nằm trong đó, vào lò hỏa táng, sau đó đem tro ra biển, khỏi cần mướn du thuyền cho đỡ tốn kém. Tiền mua quan tài, mướn du thuyền, để mua gạo cho trẻ con mồ côi. Bây giờ trẻ con mồ côi ở các nước nghèo khổ trên thế giới vẫn đói.

Không thông báo cho người thân vừa qua đời, ở đây ai cũng bận rộn. Người già không lái xe được phải phiền đến con cháu của mình lái xe đưa đi, đi xe buýt thì không leo lên xe nổi, đầu óc không minh mẫn để biết chỗ nào trạm xe buýt ngừng. Tốt nhất là đừng thông báo người thân của mình vừa qua đời, có nhiều người cầu nguyện cũng tốt, nhưng làm phiền người khác không tốt.

Hoa rất đắt, tội nghiệp cho những người có lòng, kinh tế khó khăn, một vòng hoa mấy trăm dollars, đặt một vài ngày ở nhà quàng rồi chở đi đổ, tội nghiệp gia chủ phải mượn người dọn dẹp phải đem hoa đi đổ, chở đến chùa, chùa cũng không có chỗ để. Một vòng hoa có thể mua gạo cho trẻ con mồ côi ăn cả tuần lễ.

Hãy cười thật tươi trước khi lìa đời. Mọi người đến trần gian này rồi ra đi, ai cũng vậy, lo lắng, sợ hãi rồi cũng thế, tốt nhất là thản nhiên, đến rồi đi trong bình thản.

Người không có niềm tin mãnh liệt vào tôn giáo, nhưng khi bệnh, khi đau đớn cũng sẽ có niềm tin tôn giáo. Sinh ra nếu mình sống lương thiện, không ác độc, không lừa gạt ai, không tham lam, không quơ quào cào cấu của người khác thành của mình, chắc chắn sau khi qua đời sẽ đến nơi nào đó đẹp hơn ở cõi trần gian này. Hãy có niềm tin tôn giáo để ra đi một cách thanh thản, nhẹ nhàng.

Tôi may mắn quen được rất nhiều người tốt, quảng đại, giúp người nhất là những vị lãnh đạo tôn giáo. Trong dịch cúm Covid-19, nhiều vị lãnh đạo tinh thần đã từ trần vì vào nhà thương cầu nguyện cho bệnh nhân, bệnh nhân chưa chết, các vị lãnh đạo tinh thần chết trước. Nhiều người làm việc từ thiện, làm việc xã hội lúc còn là sinh viên với hai bàn tay trắng chứ không phải đợi sau này thành công trong tay có nhiều tiền mới làm việc xã hội. Ngoài đồng hương Việt Nam, tôi còn được gặp nhiều người khác nữa: Pháp, Úc, Đức, Đan Mạch, Na Uy, Thụy Sĩ, Thụy Điển, Hoa, Miên, Lào, Philippine, Costa Rica, Ba Tây, v.v.

Trên đời này, người có trái tim nhân hậu thì nhiều lắm, ở khắp nơi trên thế giới. Trong trận chiến ở A Phú Hãn, cháu của bạn tôi mất tích trong đoàn từ thiện thế giới, tới giờ này vẫn chưa có tin tức, có thể xác của cháu gái đã mục rữa. Gia đình cứ cầu nguyện cho cháu về với cõi Phật. Trước khi cháu lên đường đi theo phái đoàn từ thiện đến A Phú Hãn, cháu đến thăm tôi. Nụ cười của cháu rất đẹp, rất hồn nhiên. Tôi nói với cháu:

- Bà chúc cháu tìm được Hoàng Tử trong mộng.

Cháu cười thật tươi:

- Sau khi con trở về, con tiếp tục học lấy bằng Tiến Sĩ, ở một chỗ may ra tìm được Hoàng Tử.

Thế rồi cháu đi biệt. Tòa đại sứ Mỹ ở A Phú Hãn di tản, trong đoàn người di tản không có cháu, dù cháu sinh ra ở Mỹ, quốc tịch Mỹ. Cháu không còn nữa, nhưng nụ cười của cháu vẫn còn ở bên tôi.

Chết không có gì phải sợ, chỉ sợ bệnh nằm một chỗ, đau đớn, khó chịu, làm phiền người xung quanh. Người có phúc là người đi thật nhanh, vì thế, lúc còn nói thì cứ nói những gì mình suy nghĩ, hay như thi sĩ Phùng Quán:

"Yêu ai cứ bảo là yêu

Ghét ai cứ bảo là ghét

Dù ai ngon ngọt nuông chiều

Cũng không nói yêu thành ghét

Dù ai cầm dao dọa giết

Cũng không nói ghét thành yêu."

(Lời Mẹ Dặn- Nhà thơ Phùng Quán)

Người chân thật không sợ chết. Hãy cẩn thận khi nói yêu người nào đó mà người đó ghét mình thì tội nghiệp cái tai của họ. Tốt nhất là mình nói mình nghe, khỏi làm phiền người khác.

Trời hôm nay rất đẹp, nắng ấm, ít gió, người khỏe mạnh dù Trời có mưa gió bão bùng nhưng trong lòng mình thấy Trời đẹp là trời đẹp, dù Trời đang nắng ấm, nhưng người bệnh, đau đớn thì mắt lờ mờ của người bệnh cũng không thấy Trời đẹp. Thử vào viện dưỡng lão hay bệnh viện nhìn người trên xe lăn, mặt mày nhăn nhó, mắt lờ mờ, bên tai nghe xe Hồng Thập Tự chở bệnh nhân gần đất xa trời vào phòng cấp cứu thì Trời không đẹp.

Cầu mong người nào cũng ra đi một cách thanh thản, bình yên và hạnh phúc. Đến rồi đi là lẽ bình thường. Cầu mong những người đi thì đi một cách vui vẻ, người ở lại bình yên. Xin cầu nguyện cho nhau bình yên.

Orange County, 3/2024

KIỀU MỸ DUYẾN

(kieumyduyen1@yahoo.com)